

احكام و تعاليم فردى - مراجعه به طيب حاذق هنگام بيمارى

حضرت بهاء الله

مراجعة به طيب حاذق هنگام بيمارى

حضرت بهاء الله:

1 - " إذا مرضتم ارجعوا إلى الحذاق من الأطباء إننا ما رفعنا الأسباب بل أثبتناها من هذا القلم الذي جعله الله مطلع أمره المشرق المنير " (كتاب اقدس - بند 113)

2 - " لا تترك العلاج عند الإحتياج ودعه عند استقامة المزاج "

(از لوح مبارك طبّ ص ۳-۲۲۲ مجموعه الواح حضرت بهاء الله)

3- " قابل الأمراض بالأسباب وهذا القول في هذا الباب فصل الخطاب "

(لوح مبارك طبّ ص ۲۲۳ مجموعه الواح حضرت بهاء الله)

4 - " لعمري الطيب الذي شرب نحر حيّ لقاءه شفاء ونفسه رحمة ورجاء قل تمسكوا به لاستقامة المزاج إنه مؤيد من الله للعلاج " (از لوح مبارك طبّ ص ۵-۲۲۴ مجموعه الواح حضرت بهاء الله)

5 - " امر مبرم الهى أنكه بايد مريض بطيب حاذق رجوع نمايد و آنچه بگويد بآن عمل کند ."

(ص ۲۴۳ گنجينه حدود و احكام)

TABLET

6 - " حکم الله انکه مریض به تجویز اطباء باید عمل نماید ولکن حکیم باید حاذق باشد در اینصورت آنچه امر کند باید بآن عمل شود چه که حفظ انسان لدی الله از هر امری اعظم تر است . حقّ جَلّ جَلالُه عِلْم اَبَدان را مقدّم داشته چه که در وجود و سلامتی آن اجرای احکام بر او لازم و واجب . در این صورت سلامتی مقدّم بوده و خواهد بود ."

(ص ۱۱-۱۰ ج ۳ امر و خلق)

7 - " حاذقین اطباء و جراحین آنچه بنمایند درباره مریض ممضی و مجری است ولکن باید بطراز عدل مزین باشند اگر بحقّ عارف باشند البته اولی و احبّ است " (ص ۴-۲۴۳ گنجینه حدود و احکام)

حضرت عبدالبهاء:

1- " کلّ مأمور بمعالجه و متابعت حکماء هستند. این محض اطاعت امرالله است والا شافی خدا " .

(ص ۱۵۲ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

2- " از رأی حکیم حاذق بنصّ مبارک نباید خارج شد و مراجعت فرض ولو نفس مریض حکیم شهیر بی نظیر باشد . باری مقصود اینست که با مشورت حکیم بسیار حاذق محافظه صحت فرمائید " .

(ص ۱۵۳ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

3- " اسباب شفای امراض دو نوع است سبب جسمانی و سبب روحانی . اما سبب جسمانی معالجه طبیبان و اما سبب روحانی دعا و توجه رحمانیان و هر دو را باید بکار برد و تشبّث نمود . امراضی که بسبب عوارض جسمانی عارض گردد بدوای طبیبان معالجه شود و بعضی امراض که بسبب امور روحانی حاصل شود آن امراض باسباب روحانی زائل گردد مثلا امراضی که منبعث از احزان و خوف و تاثرات عصبیه حاصل گردد معالجه روحانی بیش از علاج جسمانی تأثیر دارد . پس این دو نوع معالجه را باید مجری داشت هیچیک مانع از دیگری نیست ..... " (ص ۱۴۸ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

4- " ای امة الله مناجاتهای که بجهت طلب شفا صادر شده شامل شفای جسمانی و روحانی هر دو بوده لهذا بجهت شفای روحانی و جسمانی ، هر دو ، تلاوت نمائید اگر مریض را شفا مناسب و موافق البته عنایت گردد ولی بعضی از مریض هاشفا از برایشان سبب ضررهائی دیگر شود اینست حکمت اقتضای استجابت دعا ننماید . ای امة الله قوه روح القدس امراض جسمانی و روحانی هر دو را شفا دهد " . (ص ۱۵۸ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)

5- " در وقت معالجه توجّه بجمال مبارک کن و آنچه بر قلب القا میشود مجری دار مریضان را بفرح الهی و سرور روحانی معالجه نما دردمندان را درمان بشارت کبری ده و مجروحین را مرهم موهبت عظمی بخش .
بالبین هر بیماری چون حاضر گردی سرور و فرح و شادمانی ده و بقوه روحانی انجذابات رحمانی بخش . این نفس رحمانی حیات بخش عظم رمیم است و محیی ارواح هر علیل و سقیم" (ص ۸-۱۴۷ ج ۱ منتخبات مکاتیب ط آمریکا)

6- " ای طیب ادیب ... تو الحمدلله که دو قوه داری طبابت جسمانی و طبابت روحانی و روحانیات را نفوذی عظیم در عالم جسمانی مثلا مریض را بشارتی ده و سرور و تسلی ده و بوجد و طرب آر . بسیار واقع که آن سرور و فرح سبب شفای عاجل شد... حال چون چنین است به دو قوه معالجه نما. احساسات روحانیّه را د ر امراض عصبیه تأثیری عجیب است "

(ص ۱۴۷ ج ۱ منتخباتی از مکاتیب ط آمریکا)